

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XI. Constitutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

minatus non sit, non vacat Canonicatus, aut præbenda per mortem, aut renunciationem Canonici, sed potius extinguitur, quam ob rem non est locus devolutioni ad superiorum propter negligentiam collationis. Ita hic habetur, & explicavi in lib. 4. tra. 2. c. 16. n. 5. ubi etiam docui, quod Prælatus, & Capitulum, aut Conventus regularis à Superiori compelli possint, ut recipient tantum numerum Canonorum beneficiorū conventionaliū, quantū spectatis Ecclesiæ cujuscunq; facultatibus comodè alere possint; & in tali casu Superior præfigere potest terminum, intra quem ordinatio fieri debeat, cum enim à jure tempus definitum non est, terminus ab homine, seu Superiori definitus censetur instar termini à jure definiti.

4. Notandum quartò. Si quid contra Canones, aut quod Ecclesiæ noxiū sit, in Capitulo, aut Conventu, aut Collegio quolibet decernendum sit, aliqui pauci, vel unus solus se opponere potest, ne decernatur, & specialiter quidem, ne extraneus aliquis se immisceat a cibis Collegij, v. g. electioni, si ipsi tale jus non competit, prout colligitur ex hoc c. ubi id tradit Gl. V. opponere, ex c. r. de his, quæ fiunt à maiore parte Capituli: & docui in disp. de Prælatis. q. 69. Ratio dati debet, quia cuiusque capitularis interest, ut iura Collegij & Ecclesiæ suæ serventur.

CAPITULUM XI.

Constitutus.

PARAPHRASIS.

Episcopus Laudunensis Henrico Canonicō facultatem concessit proximè vacaturam præbendam sacerdotalem conferendi. Postea Archiepiscopus Remensis Apostolica Sedis Legatus, eidem Apostolica authoritate præcepit, ut ad sacerdotalem præbendam, quæ proximè vacatura esset, una cum Capitulo alias personam non recipierent, nisi quam dictus Henr-

cus recipi vellet. Porro ut Henricus magis sibi caveret de hac facultate, ad Sedem Apostolicam iter arrepturus appellavit, ne præbenda sacerdotalis, que proximè vacaverit, alicui confereretur. Hec cum intellexisset Innocentius III, scribit Laudunensi Episcopo, & Capitulo, atque mandat, ut eam personam, cui supra dictus Henricus præbendam proximè vacaturam conferendam existimat, sine contradictione admittant; & Episcopus alteri, contra formam concessionis à se factæ Canonicō Henrico, conferre non præsumat, alioquin irrum revocandum esse, si quid post appellationem à dicto Henrico interpositam tentatum fuit. Verum quia ejusmodi concessiones, si in exemplum trahentur, in Sacrorum Canonum fraudem ferri possent, quibus prohibetur, ne beneficiis Ecclesiastica concedantur, aut promittantur, antequam vacent, id est declarat Papa, nolle se, ut occasione hujus mandati speciale gratiam continentis, talis licentia aliquibus in fraudem abuti volentibus, concessa sit.

SUMMARIUM.

Non potest Episcopus concedere licentiam conferendi beneficij vacaturi determinata.

Notandum primò. Non potest Episcopus, alijsve collator aliiui concedere facultatem conferendi beneficia vacanti, siue, ut alijs verbis dicam, non potest Episcopus alicui delegate facultatem conferendi beneficia, nisi postquam vacant. Ita hic decrevit Innocent. III. & habetur in deliberatione 4. §. prohibemus de officio Legati in o. Ratio dari debet, quia tali facultate quispiam abuti posset in fraudem Concilij Lateranensis. c. 2. hoc sit. Si enim aliquis certum beneficium nondum vacans consequi cuperet, subornaret amicum, qui ab Episcopo ejus conferendi facultatem impetraret, cùque amici benevolentia fatus mortem

Ex tenore.

PARAPHRASIS.

Inter Clericum *I.* ex una parte, & Abbatem, atque conventum de Bello ex altera parte, controversia erat, super ipsius Clerici provisione; quam causam Clericus auctor à Pontifice impertravit quibusdam committi. Coram his post item conteftatam dictus *I.* scripturam Abbatis & Conventū produxit, in qua continebatur, quod primò vacaturam Ecclesiā, quæ ad ipsorum pectaret collationem, ipsi conferre vellent; sed Abbas, & Conventus excipiendo dixerunt, hanc promissionem repugnare Concilio Lateranensi, ejusmodi expectativas irritas decernenti. Hoc intellecto Innocentius III. pro Abate, & Conventu pronuntiavit, ac mandavit, ut Abbas, & Conventus ab impietate Clerici absolveretur, ipsique silentium super hac causa imponeretur.

CAPITULUM XII.

Dilectus.

PARAPHRASIS.

Mortuo Episcopo cuiusdam Ecclesiæ, cùm Canonici electionem different, Archiepiscopus existimans eligendi potestatem ad te devolutam esse, in Episcopum elegit Canonicum Guilielmum; id cùm Innocentio III. per eundem Canonicum suggestum esset, respondit Papaus, quod Canon Lateranensis Concilij ad Archiepiscopatum, vel Episcopatum se non extendat, sed tantum ad personatus, & alias beneficia minora, & ideo postulante justitia se eam electionem caslare.

SUMMARIUM.

In materia odiosa nomine dignitatum non venit Episcopatus.

Notandum. In materia odiosa nomine dignitatum non comprehenditur Episcopatus, cùm non sit simplex dignitas, sed culmen dignitatum c. penalt. de præbendis, & ideo speciali expressione indigat, prout siam annotavi in lib. 4. tra. 2.

6. 4. n. 4.

SUMMARIUM.

1. *Casus, in quo propriam turpitudinem allegans audiendus est.*
2. *Referuntur complures similes casus.*

Notandum. Licet allegans propriam turpitudinem sive agendo, sive excipiendo audiendus non sit, sicuti habetur in *c. cum super 8. hoc tit.* ne quispiam ex propria iniuitate commodum ferat. *L. itadem 36. in principio. ff. de rjs, qui arbitrium &c. & tradit Bartolus in L. iusjurandum. §. procurator n. s. ff. de jurejmando.* Fallit tamen hæc regula, si etiam actor in turpitudine versetur, cámque alleget, vel fateatur, tunc exceptio allegantis turpitudinem recipitur *L. 2. c. de condicione ob turpem causam. & regula 65. in 6. in pari causa, vel delicto melior est conditio possidentis.* Et hic est casus hujus Capituli. Cùm enim Clericus pacificando de bene-

CC